

Punch in de touwen

Het kan vriezen en het kan dooien, zo blijkt eens te meer voor grafisch industrieel ontwerper Punch Graphix. Anderhalve maand na het verrassende bod van investerings-

maatschappij NPM Capital ter waarde van 88,6 miljoen euro op het 66,4%-belang van Punch International in dochteronderneming Punch Graphix is de geplande overname afgeketst. Opmerkelijk, aangezien dit de tweede keer in twee maanden tijd is dat er bij Punch International een overname wordt afgeblazen. De eerste keer ging het om boordcomputerproducent Punch Telematix. Naar de reden van het afketsen mag nog altijd worden gegist.

Ook nu weer heeft Punch een rookgordijn opgetrokken en meldt zonder specifieke uitleg dat "als gevolg van omstandigheden niet aan bepaalde opschortende voorwaarden, waar-

Ik mag het niet zeggen, maar ik ben er tot in mijn diepste ziel van overtuigd dat die 10 miljard staatssteun voor ING niet nodig was geweest als ik nog voorzitter van de raad van bestuur was geweest.

AAD JACOBS

VOORMALIG ING-TOPMAN IN NRC WEEKBLAD

aan de transactie onderworpen was, is voldaan". Verondersteld kan worden dat NPM Capital bij de gebruikelijke boekencontrole een lijk in de kast van Punch Graphix heeft gevonden. Ook beleggers lijken dit te begrijpen: de koers van het aandeel dook na de bekendmaking met 47,5 procent in een duikvlucht naar beneden.

Vastberaden omschrijft bestuursvoorzitter De blauwe Punch Graphix als "kroonjuweel" en een "sterke speler" die hij "verder gaat uitbouwen met het oog op duurzame waardecreatie op lange termijn". Wie gelooft de topman nog na de achtbaanrit van de afgelopen twee maanden? ■

Afrikaanse vingertjes

Een opmerkelijk bericht uit Bunnik. "Nieuwe wegenbouwopdracht voor Bam International in Tanzania", zo kopt een persbericht van 3 mei van bouwer Bam. In het lijstje persberichten met koppen als "Spaarne Ziekenhuis en Bam utiliteitsbouw tekenen meerjarig onderhoudscontract" en "Rijkswaterstaat gunt opdracht wegverbreding A28 Zwolle-Meppel" is het Tanzaniaanse bericht nogal een vreemde eend in de bijt.

Bam gaat het wegtraject van 95 kilometer tussen Laela en Sumbawanga in het zuidwesten van Tanzania verbeteren. Voor het verharderen van de grindweg, de bouw van drie nieuwe bruggen en de renovatie van een bestaande brug zal Bam 35 miljoen ontvangen. Ook werd bekend dat Bam meehelpt om een 150 kilometer lange snelweg tussen Lyovi en Iringa te renoveren (30 miljoen euro). Bovendien is het bouwbedrijf betrokken bij de renovatie van de luchthaven van Dar es Salaam voor een be-

drag van 26 miljoen euro.

Deze orders roepen nogal wat vragen op. Bam verwacht 95 procent van de omzet te halen uit Nederland, België, Duitsland en Groot-Brittannië, de overige 5 procent komt uit de rest van de wereld. Waarom dan juist een order in het verloren continent? En betalen de Afrikanen hun rekeningen wel? De tegenpartij bij de laatste twee projecten is de overheid van Tanzania. Bij het eerste project moet het Amerikaanse ontwikkelingsfonds Millennium Challenge Corporation de rekening betalen. Het door president George

Bush in het leven geroepen fonds heeft echter steeds meer te maken met een Amerikaanse overheid die de subsidiekraan elk jaar dichter draait...

In een interview met *Effect* in december 2009 zei topman Joop van Oosten dat de verlieslatende projecten waarop Bam heeft ingeschreven "op de vingers van één hand te tellen zijn". In de aandeelhoudersvergadering drie maanden later bleek dat dit twee handen zijn geworden. Hopelijk heeft Van Oosten na het accepteren van de Afrikaanse projecten aan tien vingers nog steeds voldoende. ■

Uitgeschoten?

Iedereen die dacht dat de beurzen na een opmars van ruim een jaar weer gestabiliseerd waren, werd donderdagavond 6 mei hardhandig wakker geschud. Vanuit het niets donderde de Dow Jones Index tegen negen uur Nederlandse tijd met duizend punten naar beneden, een val van bijna 10 procent. Er kwam zo'n golf orders los om tegen elke prijs ('bestens') te verkopen, dat sommige minder liquide stukken even het nulpunt naderden. Het Vanguard Industrials Fund bijvoorbeeld viel van 54 dollar even naar 20 cent, maar schoot ook weer omhoog en eindigde bijna onveranderd.

En het meest verontrustende was dat aanvankelijk niemand kon vertellen wat de oorzaak was. Je had bijna de neiging om naar buiten te kijken of er geen paddenstoelwolk te zien was. En dan komt enige tijd later het verhaal van de 'menselijke fout'. Een handelaar van Citigroup zou bij het plaatsen van een order in wasmiddelenfabrikant